

[Ole Espersen]

Med hensyn til antallet af flygtninge i Danmark har der ikke fra tidernes morgen været ført en statistik, det er klart. Derfor må vi lægge til grund de tal, der er fra de seneste år, som er klart opgjort pr. år, og de er ca. 29.000, således som direktoratet siger. Og hvis direktoratets tal er forkerte – og de må jo være de nærmeste til at komme med disse udregninger – så mener jeg, at hr. Knud Lind må anfægte dem og sige, at direktoratet har regnet galt, der er langt flere flygtninge, end direktoratet tror. Direktoratet plejer ikke, synes jeg, at underdrive problemerne med flygtninge, og derfor mener jeg, at hr. Knud Lind står med bevisbyrden, hvis han mener, at tallet er opgjort alt for lavt.

Nu husker jeg ikke, om det var fru Pia Kjærsgaard, der for lidt siden baserede sine udtalelser på nogle tal, da der blev talt om, hvor mange flygtninge der er i forhold til indbyggertallet . . . (*Afbrydelse*). Var det det? Det var det altså. Men de tal stammer jo fra den statistik, som jeg nu har givet hr. Knud Lind her, så det var måske en idé at harmonisere samarbejdet mellem de to ordførere for Fremskridtspartiet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Ebba Strange har ordet for en sidste kort bemærkning i denne omgang. Ordførerne får ordet på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det var en interessant oplysning, fru Pia Kjærsgaard gav, al den stund de flygtningeregler, der gælder, står i udlændingeloven. Men jeg kan forstå, at det er en ganske bestemt slags mennesker, vi taler om i Folketinget, og det gør det hele endnu værre.

Det var mig også imod, skal jeg sige til hr. Ole Espersen, at begynde at snakke menneskesyn, men jeg kunne ikke rigtig nærme mig mere.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at der har været en lang række korte bemærkninger på nuværende tidspunkt, allerede efter at den anden ordfører har haft ordet, og der er god lejlighed til senere at komme med indlæg.

Fischer (KF):

Justitsministeren har meget grundigt gennemgået udviklingen på udlændingeområdet siden ændringerne af udlændingeloven i 1983, 1985 og 1986. Det skal jeg ikke gentage, men alene konstatere, at der med ændringen i 1986 er indtruffet en betydelig stabilitet på flygtningeområdet.

Men vi har, som ministeren også fremhævede, grund til at overveje, om der er mulighed for at ændre vægtningen af den danske flygtningepolitik, således at der tages større hensyn til dem, der har størst behov – det vil sige dem, der ofte befinder sig i en fuldstændig håbløs situation i FN's flygtningelejre – og til gengæld lægges mindre vægt på spontanflygtningene.

Det er en meget kompliceret problemstilling, som bedst egner sig til løsninger, hvor mange lande samarbejder. Dermed kan man konstatere, at det danske flygtningeudspil i FN i november 1986 i høj grad stadig er aktuelt og har gyldighed.

Sidste efterår godkendte den konservative folketingsgruppe et debatoplæg om udlændingepolitik, som nu drøftes i de konservative vælgerforeninger. Det var et bidrag fra Det Konservative Folkeparti til løsning af nogle af de mest presserende problemer på udlændingeområdet, og dermed var det også en tilkendegivelse af, at vi er parat til at forhandle om nogle holdbare løsninger vedrørende aktuelle problemer i dansk udlændingepolitik.

Vi har peget på forskellige områder, ikke mindst familiesammenføringerne. Der var 7.000 i 1988 og næsten 8.000 i 1989. Det mener vi er for mange, og at det er en form for omgælse af indvandrerstoppet, så alt for mange indvandrere kommer hertil med for svage forudsætninger, mennesker, der ikke er flygtninge, og som ikke har et naturligt tilhørsforhold til Danmark. De ender ofte i gruppen af sociale tabere, og de bliver dér til skade for dem selv og til byrde for samfundet.

Vi har derfor i det konservative oplæg peget på muligheden for en mere konkret vurdering af familiens samlede tilknytning til Danmark som et kriterium til afløsning af det nuværende for tilladelse til familiesammenføring.

Vi har også kigget på nogle problemer på boligområdet vedrørende integration og om vanskeliggørelse af de såkaldte proformaægteskaber, der alene indgås, for at den ene part kan